

Súd: Najvyšší správny súd SR
Spisová značka: 7Sžsk/95/2020
Identifikačné číslo spisu: 1019201115
Dátum vydania rozhodnutia: 25. mája 2022
Meno a priezvisko: JUDr. Zdenka Reisenauerová
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSSR:2022:1019201115.1

ROZSUDOK

Najvyšší správny súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Zdenky Reisenauerovej a členov senátu JUDr. Jany Martinčekovej a Mgr. Michala Novotného, v právnej veci žalobcu: P. A. Q., nar. XX. XX. XXXX, bytom D. Č.. X, XXX XX E., právne zastúpený: JUDr. Roland Kovács, advokát, Mäsiarska 30, 040 01 Košice, proti žalovanému: Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, so sídlom Račianska 71, 813 11 Bratislava, o preskúmanie zákonnosti postupu a rozhodnutia žalovaného č. 36190/2019/143 (36190/2019-1437/7/Mi) zo dňa 26. 07. 2019, o kasačnej sťažnosti žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave č.k. 1S/177/2019-50 zo dňa 18. júna 2020, t a k t o

r o z h o d o l :

Najvyšší správny súd Slovenskej republiky kasačnú sťažnosť žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave, č. k. 1S/177/2019-50 zo dňa 18. júna 2020 z a m i e t a.

Účastníkom konania nárok na náhradu trov kasačného konania n e p r i z n á v a.

O d ô v o d n e n i e

I.

Konanie pred krajským súdom

1. Krajský súd v Bratislave (ďalej len „správny súd“) rozsudkom č.k. 1S/177/2019-50 zo dňa 18. júna 2020 (ďalej len „napadnutý rozsudok“), postupom podľa § 190 zákona č. 162/2015 Z. z. Správny súdny poriadok (ďalej len „SSP“) zamietol žalobu, ktorou sa žalobca domáhal preskúmania postupu a zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. 36190/2019/143 (36190/2019-1437/7/Mi) zo dňa 26. 07. 2019, ktorým žalovaný zamietol žiadosť o odškodnenie obete násilného trestného činu. Žalobca požiadal o odškodnenie v súvislosti s ujmom na zdraví, ktorú utrpel v dôsledku spáchania zločinu ublíženia na zdraví Z. C., nar. XX. XX. XXXX (ďalej len „páchateľ“).

2. Správny súd po preskúmaní obsahu súdneho a administratívneho spisu uviedol, že žalobca si svoj nárok na odškodnenie ako obeť násilného trestného činu uplatnil u žalovaného dňa 05. 02. 2019. Ďalej mal preukázané, že rozsudok Okresného súdu Košice I, sp. zn. 1T/6/2017 zo dňa 27. 02. 2017 nadobudol právoplatnosť dňa 27. 02. 2017 (ďalej len „trestný súd“), v zmysle ktorého bola schválená

dohoda o vine a treste, v rámci ktorej bol páchatel' uznaný za vinného zo spáchania zločinu ublíženia na zdraví žalobcovi podľa § 155 ods. 1 zákona č. 300/2005 Z. z. trestný zákon (ďalej len „trestný zákon“), a bol odsúdený na trest odňatia slobody v trvaní troch rokov. Tento mu bol podmienčne odložený a uložený mal probačný dohľad nad jeho správaním a bola mu okrem iných povinností uložená povinnosť nahradiť žalobcovi v skúšobnej dobe (5 rokov) škodu vo výške 7.242 eur v zmysle § 51 ods. 4 písm. c) trestného zákona. Žalobca si zároveň v samostatnom civilnom konaní uplatnil nárok na náhradu škody vo výške 7.242 eur voči páchatel'ovi, v rámci ktorého bol schválený súdny zmier uznesením Okresného súdu Košice I., sp. zn. 35C/42/2017 zo dňa 15. 11. 2018. Páchatel'ovi bola opätovne uložená povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 7.242 eur do troch dní od právoplatnosti tohto uznesenia (právoplatné dňa 21. 12. 2018 a vykonateľné dňa 25. 12. 2018).

3. Správny súd konštatoval, že napriek tomu, že žalobca podal žiadosť o odškodnenie až 05. 02. 2019, teda počas účinnosti zákona č. 274/2017 Z. z. o obetiach trestných činov a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zákon č. 274/2017“), ktorý bol účinný od 01. 01. 2018, hoci nárok na odškodnenie vznikol žalobcovi počas platnosti zákona č. 215/2006 Z. z. o odškodňovaní osôb poškodených násilnými trestnými činmi (ďalej len „zákon č. 215/2006“), ktorý bol účinný do 31. 12. 2017. Správny súd poukázal na to, že v zmysle zákona č. 215/2006, konkrétne § 8 ods. 2, si žalobca mohol uplatniť nárok na odškodnenie voči žalovanému do šiestich mesiacov odo dňa nadobudnutia právoplatnosti rozsudku alebo trestného rozkazu alebo iného rozhodnutia orgánu činného v trestnom konaní alebo súdu, t. j. do 27. 08. 2017. Táto skutočnosť však podľa názoru správneho súdu nemala vplyv na zákonnosť rozhodnutia žalovaného, a to z dôvodu, že z § 35 zákona č. 274/2017 vyplýva, že podľa zákona č. 215/2006 sa dokončia len tie konania, ktoré sa začali na základe žiadosti podanej do 01. 01. 2018 a v tejto súvislosti správny súd dodal, že týmto ustanovením je riešená len procesná otázka, teda žiadosti, ktoré boli podané po 01. 01. 2018 by sa mali riešiť podľa zákona č. 274/2017, čo bol aj prípad žalobcu.

4. Podľa názoru správneho súdu, žalobca v zmysle § 15 ods. 2 zákona č. 274/2017 si mohol podať žiadosť o odškodnenie u žalovaného do jedného roka od právoplatnosti rozsudku alebo trestného rozkazu podľa § 11 ods. 1 alebo rozhodnutia podľa § 11 ods. 2 zákona č. 274/2017. Na základe uvedeného, v zmysle platnej právnej úpravy, tak mohol žalobca podať žiadosť o odškodnenie žalovanému do 27. 02. 2018. Správny súd tak skonštatoval, že je nesporné, že žalobca si svoj nárok u žalovaného uplatnil až po uplynutí zákonnej lehoty, t. j. jedného roka.

5. Správny súd argumentáciu žalobcu vo vzťahu k tvrdeniu, že si svoj nárok u žalovaného uplatnil včas, vzhľadom na § 15 ods. 3 zákona č. 274/2017, pretože svoj nárok si uplatnil v rámci civilného konania a vtedy lehoty na podanie žiadosti o odškodnenie neplynú, uviedol, že sa stotožňuje s právnym názorom žalovaného, že v predmetnom prípade sa nemohlo postupovať podľa § 15 ods. 3 zákona č. 274/2017 z dôvodu, že v zmysle právoplatného trestného rozsudku, súd žalobcu s nárokom na náhradu škody neodkázal na civilný proces alebo na konanie pred iným orgánom, ale naopak, trestný súd v uvedenom rozsudku uložil páchatel'ovi povinnosť nahradiť žalobcovi škodu vo výške 7.242 eur.

6. Vzhľadom na vyššie uvedené, správny súd žalobu žalobcu v zmysle § 190 SSP zamietol a žalovanému nepriznal nárok na náhradu trov konania.

II.

Kasačná sťažnosť žalobcu proti rozsudku správneho súdu

7. Proti tomuto rozsudku v zákonnej lehote podal kasačnú sťažnosť žalobca (ďalej len „sťažovateľ“) podaním zo dňa 20. 08. 2020. Kasačnú sťažnosť odôvodnil tým, že správny súd rozhodol na základe nesprávneho právneho posúdenia veci v zmysle § 440 ods. 1 písm. g) SSP.

8. Sťažovateľ v kasačnej sťažnosti uviedol, že záver správneho súdu je nesprávny a arbitrárny, a to z dôvodu, že trestný súd nepriznal nárok na náhradu škody v trestnom konaní, pretože nerozhodol na základe § 287 zákona č. 301/2005 Z. z. trestný poriadok o povinnosti páchatel'a nahradiť škodu, ale zároveň sťažovateľ'a neodkázal ani na civilné konanie. Trestný súd rozhodol len o uložení povinnosti

páchateľovi nahradiť škodu v skúšobnej dobe v zmysle 51 ods. 4 písm. c) trestného zákona. Z uvedeného tak vyplýva, že páchatel mal žalobcovi nahradiť škodu v skúšobnej dobe (5 rokov), t. j. najneskôr do 27. 02. 2022. Podľa názoru sťažovateľa, takto uložená povinnosť nenahrádza rozhodnutie súdu o náhrade škody v zmysle § 287 trestného poriadku.

9. Sťažovateľ ďalej poukázal na to, že z dôvodu, že trestný súd ho neodkázal na civilné konanie, nemal inú možnosť ako uplatniť svoju škodu v civilnom konaní proti páchatelovi, keďže trestný súd nerozhodol riadne o jeho nároku na náhradu škody. Ak by nebola správna argumentácia sťažovateľa, „súd by v civilnom sporovom konaní nepotvrdil uplatnený nárok...súd by žalobu zamietol, ak by bol toho názoru, že ide o „res iudicata“, teda o vec, o ktorej už bolo rozhodované“.

10. V ďalšej časti kasačnej sťažnosti, sťažovateľ poukázal na pochybenie trestného súdu, ktorý nerozhodol o jeho nároku na náhradu škody správne, prípadne ho neodkázal na civilné konanie.

11. Sťažovateľ kasačnému súdu navrhol zmeniť napadnutý rozsudok tak, že rozhodnutie žalovaného zruší a prizná mu nárok na náhradu trov súdneho konania.

III.

Vyjadrenie žalovaného ku kasačnej sťažnosti žalobcu

12. Žalovaný využil svoje právo a na základe zaslanej výzvy správneho súdu sa vyjadril ku kasačnej sťažnosti podaním zo dňa 09. 09. 2020.

13. Vo svojom vyjadrení uviedol, že správny súd námietku sťažovateľa, že žalovaný nesprávne právne posúdil vec, považoval za nedôvodnú. Podľa názoru žalovaného, sťažovateľ v kasačnej sťažnosti neuvádza žiadne nové skutočnosti, ktoré by mohli privodiť zmenu ním napadaného rozsudku správneho súdu.

14. Záverom žalovaný navrhol kasačnému súdu, aby kasačnú sťažnosť zamietol ako nedôvodnú a sťažovateľovi nepriznal nárok na náhradu trov konania na kasačnom súde.

IV.

Konanie pred kasačným súdom

15. Najvyšší správny súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší správny súd“) bol formálne zriadený ústavným zákonom č. 422/2020 Z. z., ktorým sa mení a dopĺňa Ústava SR č. 460/1992 Zb. v znení neskorších predpisov dňa 1. januára 2021 a na základe zákona č. 423/2020 Z. z. o zmene a doplnení niektorých zákonov v súvislosti s reformou súdnictva.

16. Podľa § 101e ods. 1 a 2 zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení zákona č. 423/2020 Z. z., najvyšší správny súd začne činnosť 1. augusta 2021. Výkon súdnictva prechádza od 1. augusta 2021 z najvyššieho súdu na najvyšší správny súd vo všetkých veciach, v ktorých je od 1. augusta 2021 daná právomoc najvyššieho správneho súdu.

17. Najvyšší správny súd ako súd kasačný (§ 11 písm. h) v spojení s § 438 ods. 2 SSP) preskúmal napadnutý rozsudok správneho súdu ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, kasačnú sťažnosť prejednal v rozsahu námietok sťažovateľa bez nariadenia pojednávania (§ 455 SSP), keď deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený minimálne 5 dní vopred na úradnej tabuli a na internetovej stránke Najvyššieho správneho súdu Slovenskej republiky www.nssud.sk (§ 452 ods. 1 v spojení s § 137 ods. 4 SSP) a dospel k záveru, že kasačná sťažnosť sťažovateľa nie je dôvodná.

18. Predmetom prieskumného konania na kasačnom súde bol rozsudok Krajského súdu v Bratislave, č. k. 1S/177/2019 - 50 zo dňa 18. júna 2020, ktorým správny súd podľa § 190 SSP zamietol správnu žalobu ako nedôvodnú.

19. Predmetom preskúmacieho súdneho konania v danej veci bolo rozhodnutie žalovaného č. 36190/2019/143 (36190/2019-1437/7/Mi) zo dňa 26. 07. 2019, ktorým žalovaný rozhodol o žiadosti o

odškodnenie obete násilného trestného činu tak, že žalobcovi odškodnenie nepriznal, pretože žiadosť podal oneskorene, t. j. po lehote ustanovenej zákonom.

20. Kasačný súd predovšetkým upriamuje pozornosť na to, že správne súdnictvo v Slovenskej republike vychádza z materiálneho chápania právneho štátu v zmysle čl. 1 ods. 1 ústavy vyžadujúceho, aby verejná správa bola pod kontrolou súdnej moci. Je založené jednak na kontrole verejnej správy, či táto (ne)prekračuje jej zverené právomoci a jednak poskytuje ochranu subjektívnym právam osôb, do ktorých bolo zasiahnuté alebo zasahované v rozpore so zákonom. Hlavnou úlohou správneho súdnictva je teda ochrana subjektívnych práv a jeho cieľom ochrana práv fyzických a právnických osôb a ich prostredníctvom následne aj ochrana zákonnosti. Správne súdnictvo je neoddeliteľným atribútom právneho štátu zaručujúcim každej osobe či už ide o fyzickú alebo právnickú osobu ochranu práv pred činnosťou orgánov verejnej správy. Dodržiavanie zákonnosti v oblasti výkonnej moci a dôsledná ochrana jednotlivca je jednou z najdôležitejších črt právneho štátu, ktorého koncepcia práva stojí aj na dodržiavaní práva štátnymi orgánmi. Správny súd v správnom súdnictve poskytuje ochranu právam alebo právom chráneným záujmom fyzickej osoby a právnickej osoby v oblasti verejnej správy a rozhoduje v ďalších veciach ustanovených týmto zákonom (§ 2 ods. 1 S.s.p.). Konanie pred správnym súdom je jednou zo záruk ochrany základných ľudských práv a slobôd a ochrany práv a oprávnených záujmov účastníkov administratívneho konania (§ 5 ods. 2 S.s.p.). Na rozhodnutie správneho súdu je rozhodujúci stav v čase právoplatnosti rozhodnutia orgánu verejnej správy alebo v čase vydania opatrenia orgánu verejnej správy (§ 135 ods. 1 S.s.p). Správnou žalobou sa žalobca môže domáhať ochrany svojich subjektívnych práv proti rozhodnutiu orgánu verejnej správy alebo opatreniu orgánu verejnej správy (§ 177 ods. 1 S.s.p.).

21. Kasačný súd upriamuje pozornosť tiež na to, že správny súd nie je súdom skutkovým. Jeho úlohou pri preskúmaní zákonnosti rozhodnutia a postupu správneho orgánu podľa tretej hlavy tretej časti Správneho súdneho poriadku (§ 199 a nasl. SSP) je posudzovať, či správny orgán príslušný na konanie si zadovážil dostatok skutkových podkladov pre vydanie rozhodnutia, či zistil vo veci skutočný stav, či konal v súčinnosti s účastníkom konania, či rozhodnutie bolo vydané v súlade so zákonmi a inými právnymi predpismi a či obsahovalo zákonom predpísané náležitosti, teda či rozhodnutie správneho orgánu bolo vydané v súlade s hmotnoprávnymi, ako aj s procesnoprávnymi predpismi.

22. V procese posudzovania zákonnosti napadnutého rozsudku správneho súdu kasačný súd vychádzal zo skutkových zistení vyplývajúcich zo spisového materiálu správneho súdu, súčasť ktorého tvoril administratívny spis žalovaného správneho orgánu, z ktorých dôvodov ich ďalej neopakuje a na ne len poukazuje.

V.

Právne posúdenie kasačným súdom

23. Predmetom súdneho preskúmania je zákonnosť rozhodnutia žalovaného správneho orgánu, ktorým žalobcovi nebolo priznané odškodnenie ako obete násilného trestného činu. Sporným medzi účastníkmi ostalo, či žalobca v zákonom ustanovenej lehote požiadal žalovaného o priznanie odškodnenia ako obete násilného trestného činu. Kasačný súd túto spornú otázku považoval za zásadnú, a preto predovšetkým na ňu zameral svoju pozornosť.

24. Z administratívneho spisu žalovaného mal kasačný súd preukázané, že sťažovateľ podal žiadosť o odškodnenie obete násilného trestného činu podľa zákona č. 274/2017 (ďalej len „žiadosť“), doručenej žalovanému dňa 05. 02. 2019. K žiadosti doložil rozsudok trestného súdu, sp. zn. 1T/6/2017 zo dňa 27. 02. 2017 (schválená dohoda o vine a treste, právoplatný 27. 02. 2017), ktorým bol páchatel' uznaný za vinného zo zločinu ublíženia na zdraví podľa § 155 ods. 1 trestného zákona, za čo bol odsúdený na trest odňatia slobody v trvaní troch rokov, ktorý mu bol odložený a zároveň mu bol uložený probačný dohľad nad jeho správaním v skúšobnej dobe (päť rokov). Vo výroku uvedeného rozsudku bolo ďalej nariadené okrem iných povinností, aby páchatel' podľa § 51 ods. 4 písm. c) trestného zákona nahradil v skúšobnej dobe „poškodenému P. A. Q., nar. XX. XX. XXXX, bytom E., D. Č.. X škodu vo výške 7.242,€“. K žiadosti bolo doložené uznesenie Okresného súdu Košice I, č. k. 35C/42/2017-52 zo dňa 15. 11. 2018, ktorým bol schválený zmier, v rámci ktorého má páchatel' (ako žalovaný) zaplatiť žalobcovi sumu 7.242 eur do troch dní od právoplatnosti tohto uznesenia.

Znalecký posudok č. 38/2016 a doplnenie znaleckého posudku č. 38/2016, znalecký úkon č. 59/2016 boli tiež súčasťou administratívneho spisu.

25.V zmysle prechodných ustanovení zákona č. 274/2017 (§ 35), konania začaté pred 1. januárom 2018 sa dokončia podľa právnych predpisov účinných do 31. decembra 2017. V tejto súvislosti mal kasačný súd preukázané, že predmetné konanie o odškodnenie obete násilného trestného činu bolo začaté dňa 05. 02. 2018, a preto v danom prípade sa na uvedené konanie vzťahuje zákon č. 274/2017. Kasačný súd sa stotožňuje s názorom správneho súdu a žalovaného, že predmetné prechodné ustanovenie upravuje len procesnú otázku konania, a teda samotné podanie žiadosti o odškodnenie obete násilného trestného činu.

26.Odhliadnuc od vyššie uvedeného, v zmysle § 8 ods. 2 zákona č. 215/2006 (predchádzajúca právna úprava), žiadosť je potrebné podať orgánu do šiestich mesiacov odo dňa nadobudnutia právoplatnosti rozsudku alebo trestného rozkazu, alebo iného rozhodnutia orgánu činného v trestnom konaní alebo súdu. Na žiadosti podané po tejto lehote sa prihliadať nebude. Kasačný súd dopĺňa, že takáto lehota je prekluzívna, z čoho vyplýva, že uplynutím tejto lehoty nárok na odškodnenie zaniká. V uvedenom prípade kasačný súd poukazuje na to, že právoplatným rozhodnutím v zmysle zákona č. 2015/2006, resp. zákona č. 274/2017 je okrem iných aj rozsudok o schválení dohody o vine a treste, čo bolo aj v predmetnom prípade. Vzhľadom na to, že v trestnom konaní, súd žalobcu neodkázal na civilné konanie alebo na iný orgán, ale vo výrokovej časti rozsudku uložil páchatelovi povinnosť nahradiť škodu vo výške 7.242 eur žalobcovi v skúšobnej dobe päť rokov, dňom právoplatnosti tohoto rozsudku 27. 02. 2017 začala žalobcovi plynúť lehota na podanie žiadosti o odškodnenie a uplynula dňom 27. 08. 2017. Kasačný súd súčasne konštatuje, že mu neprináleží posudzovať správnosť výrokovej časti rozsudku trestného súdu, na ktorý poukazuje žalobca v žalobe a rovnako aj v kasačnej sťažnosti. Pre úplnosť považuje za potrebné dodať, že povinnosť nahradiť spôsobenú škodu podľa § 51 ods. 4 písm. c) trestného zákona sleduje najmä posilnenie výchovného účinku na páchatel'a v skúšobnej dobe a podnecuje ho, aby pod hrozbou výkonu trestu odňatia slobody dobrovoľne spôsobenú škodu nahradil, odsúdený ju tak má nahradiť podľa svojich schopností.

27.Vychádzajúc z právnej úpravy zákona č. 215/2006 a rovnako aj zákona č. 274/2017, zákonodarca ustanovil lehotu, v rámci ktorej obeť násilného trestného činu môže požiadať príslušný orgán o odškodnenie, v prípade ak sa stane obeťou násilného trestného činu. Ako okamih, od ktorého sa takejto obeti počíta lehota na podanie žiadosti o odškodnenie, zákonodarca stanovil právoplatnosť príslušného rozhodnutia orgánu činného v trestnom konaní alebo súdu. Právoplatnými rozhodnutiami v zmysle dôvodovej správy k zákonu č. 274/2017 sú rozsudok o uznaní obžalovaného za vinného z trestného činu, rozsudok odvolacieho súdu, rozsudok o schválení dohody o vine a treste, trestný rozkaz, uznesenie o prerušení trestného stíhania z dôvodov podľa § 228 ods. 2 písm. a) až e) trestného poriadku, uznesenie o zastavení trestného stíhania z dôvodov podľa § 215 ods. 1 písm. d) až f) trestného poriadku, uznesenie o zastavení trestného stíhania z dôvodu podľa § 215 ods. 2 písm. a) trestného poriadku a uznesenie o odložení veci z dôvodu podľa § 215 ods. 2 písm. a) trestného poriadku. Skutkové okolnosti daného prípadu potvrdzujú, že žalobca disponoval právoplatným rozsudkom o schválení dohody o vine a treste už dňa 27. 02. 2017 (tiež deň právoplatnosti rozhodnutia trestného súdu), a od tohto okamihu mu začala plynúť prekluzívna lehota. V neposlednom rade je potrebné zdôrazniť, že podanie žiadosti je výhradným dispozičným oprávnením obete násilného trestného činu. Kasačný súd tak zhodne ako súd správny konštatuje, že nárok na odškodnenie žalobcu ako obete násilného trestného činu zanikol uplynutím prekluzívnej lehoty.

28.Vzhľadom na skutočnosť, že žalobca podal žiadosť dňa 5. 02. 2019, teda už za účinnosti zákona č. 274/2017, s poukazom na právnu úpravu ustanovenú v § 35, kasačný súd vyhodnotil postup žalovaného a správneho súdu ako správny, ak posudzoval včasnosť podania žiadosti aj podľa uvedeného zákona. Avšak aj v zmysle zákona č. 274/2017 bola žiadosť podaná po zákonom stanovenej lehote.

29.Sťažovateľ v podanej žalobe a rovnako aj v kasačnej sťažnosti argumentoval najmä skutočnosťou, že podľa jeho názoru, trestný súd nezaviazal páchatel'a nahradiť mu škodu, resp. rozhodol na základne

nesprávneho ustanovenia trestného zákona, resp. trestného poriadku, a preto sa musel obrátiť na civilný súd v súvislosti so určením náhrady škody. Kasačný súd k uvedenému žalobcovmu tvrdeniu konštatuje, že tento jeho postup je potrebné hodnotiť ako nadbytočný, a to z dôvodu, že už disponoval právoplatným rozhodnutím súdu, ktorým bol páchatel' trestným súdom uznaný za vinného a zaviazaný k povinnosti nahradiť mu náhradu škody. To, že žalobca nesúhlasil so spôsobom náhrady škody páchatel'om vyslovenej v rozsudku trestného súdu (žalobcom tvrdené nesprávne použitie § 51 ods. 4 písm. c) trestného zákona namiesto § 287 trestného poriadku), prípadne sa mu subjektívne javil ako nedostatočný, nemožno ospravedlniť v tom, že si svoj možný nárok na odškodnenie uplatnil po zákonnej lehote.

30.Kasačný súd, vychádzajúc z uvedeného vyššie vyhodnotil rozsah a dôvody kasačnej sťažnosti žalobcu vo vzťahu k napadnutému rozsudku správneho súdu po tom, ako sa oboznámil s obsahom súdneho spisu a s prihliadnutím na § 461 SSP dospel k záveru, že nezistil dôvod na to, aby sa odchyľil od logických argumentov a relevantných právnych záverov spolu so správnou citáciou dotknutých právnych noriem obsiahnutých v dôvodoch napadnutého rozsudku, ktoré vytvárajú dostatočné východiská pre vyslovenie výroku rozsudku. Vzhľadom na uvedené skutočnosti kasačný súd námietky sťažovateľa proti rozsudku správneho súdu považoval za nedôvodné a nespôsobilé spochybníť vecnú správnosť napadnutého rozhodnutia. Z uvedeného dôvodu kasačnú sťažnosť podľa § 461 SSP ako nedôvodnú zamietol.

31.O náhrade trov kasačného konania kasačný súd rozhodol podľa § 467 ods. 1 SSP v spojení s ustanovením § 167 ods.1 a § 168 SSP tak, že účastníkom nepriznal právo na náhradu trov kasačného konania. Žalobcovi z dôvodu jeho neúspechu v tomto konaní a žalovanému z dôvodu, že to nemožno od žalobcu spravodlivo požadovať.

32.Toto rozhodnutie prijal kasačný súd v senáte pomerom hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 01. mája 2011).

Poučenie :

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.